

Η σιωπή και τα λίγα λόγια του οσίου Μαρκιανού

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα



(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε λοιπόν ήλθαν σ' αυτόν [στον όσιο Μαρκιανό τον εν τη Κύρω] οι πρώτοι από τους αρχιερείς, αφού συναντήθηκαν κάπου.

Δηλαδή ο μεγάλος Φλαβιανός, επίσκοπος Αντιοχέων, ο θεοσεβης Ακάκιος, που ανάφερα και πρωτύτερα, ο Ευσέβιος επίσκοπος των Χαλκιδέων* κι ο Ισίδωρος, που τότε του είχε ανατεθή η διακυβέρνησι της πόλεως Κύρου.

Όλοι, άνδρες που διακρίνονταν για αρετή.

Μαζί μ' αυτούς ήταν κι ο Θεόδοτος επίσκοπος της Ιεραπολιτών** που έλαμπε για την ασκητική ζωή και την πραότητα του. Ήσαν ακόμη εκεί και μερικοί άρχοντες κι αξιωματούχοι που είχαν μεγάλη ζέση πίστεως.

Ενώ λοιπόν κάθονταν όλοι χωρίς να μιλούν και περίμεναν ν' ακούσουν την ιερή φωνή του αγίου, καθόταν κι αυτός πολλή ώρα σιωπώντας, χωρίς ν' ανοίξει το στόμα του αλλά με τεντωμένα τα αυτιά του.

Τότε ένας απ' αυτούς που κάθονταν γύρω - γύρω, που σύχναζε κοντά στον άγιο θέλοντας να καταρτιστή ψυχικά, και που κατείχε λαμπρό αξίωμα, είπε:

- Πατέρα, όλοι, ακόμη κι οι σεβαστοί πατέρες, διψούν τη διδασκαλία σου και περιμένουν ν' ακούσουν τα τόσο γλυκά λόγια που σα μέλι ρέουν από το στόμα σου.

Μετάδωσε λοιπόν

σ' όλους που είναι δω την ωφέλιμη διδασκαλία σου και μην εμποδίσης να τρέξουν οι ευεργετικοί κρουνοί της.

Τότε ο άγιος αναστέναξε βαθειά κι είπε:

- Ο Θεός των όλων, κάθε μέρα μιλά μέ την κτίσι και διδάσκει με τις θείες γραφές και συμβουλεύει τα όσα πρέπει και φέρνει στο δρόμο μας τα όσα είναι για το συμφέρον μας και με απειλές αποτρέπει και με υποσχέσεις προτρέπει. Εμείς όμως δεν παίρνομε απ όλα αυτά καμμιά ωφέλεια. Πώς λοιπόν ο Μαρκιανός, αν μιλήση, θα ωφελήση, αφού κι αυτός, μαζί με τους άλλους, δεν δέχεται την τόσο μεγάλη ωφέλεια και δεν θέλει να πάρη από κει κανένα κέρδος;

Πολλοί πατέρες μίλησαν πάνω σ' αυτά που ο άγιος είπε.

Έκρινα όμως πως δεν ήταν ανάγκη να συμπεριλάβω στη διήγησή μου όσα εκείνοι είπαν.

Έπειτα ο σηκώθηκαν, προσευχήθηκαν και θέλησαν να τον χειροτονήσουν.

Εδίστασαν όμως πάλι να το κάμουν.

Άλλος συμβούλευε τούτο κι άλλος συμβούλευε κείνο.

Τέλος παραιτήθηκαν όλοι και γύρισαν ο καθένας στον τόπο του..

*Χαλκίς, πρωτεύουσα της Χαλκιδικής στη Συρία, κοντά στη Βέρροια.

** Κάτοικοι της Ιεραπόλεως της Συρίας, άλλοτε Βαμβύκης.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Θεοδωρήτου Κύρου, «Φιλόθεος ιστορία Α'», των εκδόσεων Τήνος, από τη σειρά βιβλίων Άνθη της ερήμου, αρ. 7. Μετάφραση Αθηνά Καραμπέτσου.

<https://bit.ly/31Z7gq3>